

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010113
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2021:3620010113.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Radoslavom Smatanom, PhD. v trestnej veci obžalovaného D. J. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.09.2021, takto

rozhodol:

Obžalovaný

D. J., F.. XX.XX.XXXX v B., ČR, trvale bytom P. F. R., H. T. P. XXX, živnostník rozvedený,

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí mal. A. J., F.. XX.XX.XXXX a mal. F.A. J., F.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/47/2016-42 zo dňa 27.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2016 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.05.2016 prispievať na výživu svojho syna mal. A. J., F.. XX.XX.XXXX sumou 30 € mesačne a svojej dcéry mal. F. J., F.. XX.XX.XXXX sumou 40 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. E., následne rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/41/2018-100 zo dňa 11.07.2018, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoP/46/2018-153 zo dňa 17.01.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2019 bola s účinnosťou od 01.05.2018 zvýšená jeho vyživovacia povinnosť k synovi mal. A. J., F.. XX.XX.XXXX zo sumy 30 € mesačne na sumu 65 € mesačne a k dcére mal. F. J., F.. XX.XX.XXXX zo sumy 40 € mesačne na sumu 85 € mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. E., plneniu tejto povinnosti sa v P. F. R., P. a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 01.05.2018 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil tým, že hoci je od 27.01.2016 doposiaľ živnostníkom a z výkonu tejto živnosti nemal v roku 2018 dostatočný príjem, živnosť neukončil a nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, následne v rokoch 2019 a 2020 mal z výkonu živnosti dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, túto vyživovaciu povinnosť si napriek tomu pravidelne neplnil, v období od 07.03.2019 do 08.04.2019 pracoval tiež u jedného zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti, ktorú však zamestnávateľ ukončil z dôvodu jeho absencií a zlých pracovných návykov, pričom na výživnom na svoje deti mal. A. J. I. E.. F.A. J. uhradil v mesiaci máj 2018 sumu 40 €, v mesiaci júl 2018 sumu 200 €, v mesiaci september 2018 sumu 200 €, v mesiaci október 2018 sumu 100 €, v mesiaci december 2018 sumu 90 €, v mesiaci január 2019 sumu 90 €, v mesiaci február 2019 sumu 90 €, v mesiaci marec 2019 sumu 100 € a v mesiaci apríl 2019 sumu 100 €, čím na výživnom na svoje deti mal. A. J. a mal. F. J. zostal dlhovať matke svojich detí D. E. za obdobie od 01.05.2018 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil sumu vo výške 4.300 €,

t e d a :

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal po dlhší čas,

č í m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá a určuje skúšobnú dobu vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné v sume 4.300 € (štyritisicristo eur) k rukám oprávnenej D. E., F.. XX.XX.XXXX R. H.F., T. P. F. R. Č.. XXX.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske podala dňa 26.06.2020 obžalobu na D. J. pod č.k. Pv 277/19/3305-24 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí mal. A.I. J., F.. XX.XX.XXXX a mal. F. J., F.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1P/47/2016-42 zo dňa 27.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2016 bol zaviazaný s účinnosťou od 01.05.2016 prispievať na výživu svojho syna mal. A. J., F.. XX.XX.XXXX sumou 30 € mesačne a svojej dcéry mal. F. J., F.. XX.XX.XXXX sumou 40 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. E., následne rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/41/2018-100 zo dňa 11.07.2018, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoP/46/2018-153 zo dňa 17.01.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 01.04.2019 bola s účinnosťou od 01.05.2018 zvýšená jeho vyživovacia povinnosť k synovi mal. A. J., F.. XX.XX.XXXX zo sumy 30 € mesačne na sumu 65 € mesačne a k dcére mal. F. J., F.. XX.XX.XXXX zo sumy 40 € mesačne na sumu 85 € mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. E., plneniu tejto povinnosti sa v P. F. R., P. a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v období od 01.05.2018 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil tým, že hoci je od 27.01.2016 doposiaľ živnostníkom a z výkonu tejto živnosti nemal v roku 2018 dostatočný príjem, živnosť neukončil a nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, následne v rokoch 2019 a 2020 mal z výkonu živnosti dostatočný príjem na plnenie vyživovacej povinnosti, túto vyživovaciu povinnosť si napriek tomu pravidelne neplnil, v období od 07.03.2019 do 08.04.2019 pracoval tiež u jedného zamestnávateľa na základe dohody o pracovnej činnosti, ktorú však zamestnávateľ ukončil z dôvodu jeho absencií a zlých pracovných návykov, pričom na výživnom na svoje deti mal. A. J. I. E.. F. J. uhradil v mesiaci máj 2018 sumu 40 €, v mesiaci júl 2018 sumu 200 €, v mesiaci september 2018 sumu 200 €, v mesiaci október 2018 sumu 100 €, v mesiaci december 2018 sumu 90 €, v mesiaci január 2019 sumu 90 €, v mesiaci február 2019 sumu 90 €, v mesiaci marec 2019 sumu 100 € a v mesiaci apríl 2019 sumu 100 €, čím na výživnom na svoje deti mal. A.I. J. I. E.. F. J. zostal dlhovať matke svojich detí D. E. za obdobie od 01.05.2018 doposiaľ, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil sumu vo výške 2.010 €.

Okresný súd Partizánske pod č.k. 1T/43/2020-174 dňa 11.09.2020 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovanému podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého mu podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám oprávnenej na plnenie. Proti trestnému rozkazu podala prokurátorka v zákonnej lehote odpor.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 11.08.2021 a 16.09.2021 (dňa 16.09.2021 sa konalo hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku) vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oprávnenej na plnenie D. E., oboznámením

ostatného spisového materiálu (zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 1-2, prílohy k trestnému oznámeniu z č.l. 7-8, dodatok k trestnému oznámeniu z č.l. 9-11, lustrácie a správy zo SP z č.l. 59-78, správa od zamestnávateľa FESTBETON + potvrdenie o príjme z č.l. 79-80, správy Okresného úradu Topoľčany + výpis zo živnostenského registra z č.l. 81-98, správy ÚPSVaR Topoľčany z č.l. 99-106, správy daňového úradu + daňové priznania z č.l. 108-118, správy ORPZ Topoľčany + zoznam vozidiel z č.l. 119-123, správa ÚGKaK SR z č.l. 124, oznámenie súdneho exekútora z č.l. 125, správa z centrálného depozitára CP z č.l. 127-128, rozsudok OS Partizánske č.k. 1P/47/2016-42 zo dňa 27.06.2016 z č.l. 129-132, rozsudok OS Partizánske č.k. 2P/41/2018-100 zo dňa 11.07.2018 z č.l. 133-136, rozsudok KS v Trenčíne č.k. 19CoP/46/2018-153 zo dňa 17.01.2019 z č.l. 137-140, potvrdenie o štúdiu ZŠ Klátova Nová Ves z č.l. 141, rozhodnutie MŠ Partizánske z č.l. 142, rodné listy maloletých z č.l. 143-144, trestný rozkaz z č.l. 174, odpor z č.l. 176, odpis z RT z č.l. 244, lustrácia GP SR z č.l. 245-247, lustrácia CESDaP z č.l. 248-255) a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti byť vinný a je mu to ľúto, pričom súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátorky jeho vyhlásenie neprijal s ohľadom na potrebu vykonania dokazovania pre náležité zistenie skutkového stavu veci, keďže zavinené obdobie nebolo v obžalobe uzavreté. Vo svojej výpovedi obžalovaný uviedol, že si je vedomý, že si neplnil vyživovaciu povinnosť. Je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti na jeho maloleté deti a aj toho, že táto mu bola zvýšená. Výživné platil šekom, doklady má doma. Nevie presne koľko zaplatil. Iným spôsobom deťom na výživné neprispieval. Naposledy deti videl, keď bol naposledy vo väzbe, od vtedy ich nevidel. Má živnosť, avšak príjmy nie sú pravidelné. Živnosť má asi dva roky. Niektoré mesiace nemá vôbec žiadny príjem, niektoré má príjem len do výšky 150 € mesačne, prácu nemá pravidelnú. Živnosť neukončil, lebo stále dúfal, že sa to zvrtnie. Domnieval sa, že keď má živnosť, mal by mať väčší príjem, ako niekde v závode, ale nakoniec to bolo naopak. Podával daňové priznanie, avšak nevie aký mal príjem. On neurobí viac ako 600-700 € mesačne. Celú zimu je doma, toto sú len práce cez sezónu. Snaží sa to všelijako lepiť. Býva u rodičov, u rodičov má len stravu, nefinancujú ho. Za sledované obdobie nebol nikde zamestnaný. Spoločnosť FESTBETON mu nič nehovorí. Nebol evidovaný na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie. Má len starý bicykel, majetok nemá žiadny. Nevie, či sa voči nemu vedie exekučné konanie pre neplnenie vyživovacej povinnosti. Má tri vyživovacie povinnosti. Alkohol pije cca trikrát za týždeň, cigarety fajčí asi 10 denne. Na cigarety dáva mesačne asi 6,50 €, kupuje si tabak.

Oprávnená na plnenie D. E.Á. na hlavnom pojednávaní uviedla, že od podaného trestného oznámenia až doposiaľ si obžalovaný neplní vyživovaciu povinnosť, neposiela nič, nie sú s ním v kontakte, o deti sa nezaujíma. Na otázky prokurátorky uviedla, že tie platby ktoré uviedla a boli zahrnuté aj do obžaloby, tak to sedí. Doložila o tom aj ústrižky šekov. Naposledy zaplatil v marci a apríli 2019 po 100 € a potom už jej doplácal úrad práce po 50 € k tým platbám a od mája 2019 už nič nezaplatil. Iným spôsobom na deti neprispieval. Nevedia o ňom nič. Ona poberá príspevok na opatrovanie maloletej F., náhradné výživné z úradu práce, rodinné prídavky a nejaké kompenzácie na maloletú F.. Snaží sa zabezpečiť deťom, čo potrebujú. Deti núdzou netrpia, ani to nemalo trvalo nepriaznivé následky. Maloletá F. býva častejšie chorá, má Downov syndróm, maloletý A. je alergik, chodia k alergológovi.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/47/2016-42 zo dňa 27.06.2016, právoplatným dňa 28.07.2016 (č.l. 129-132) vyplýva, že maloleté deti A. I. F. boli zverené do osobnej starostlivosti matky (oprávnenej na plnenia) a otec (obžalovaný) bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého A. sumou 30 € mesačne a na maloletú F. sumou 40 € mesačne s účinnosťou od 01.05.2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň súd rozhodol o zročnom výživnom a styk otca s maloletými neupravil.

Z rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/41/2018-100 zo dňa 11.07.2018 (č.l. 133-136) vyplýva, že otcovi bola zvýšená vyživovacia povinnosť na maloletého A. zo sumy 30 € mesačne na sumu 65 € mesačne a na maloletú F.A. zo sumy 40 € mesačne na sumu 85 € mesačne s účinnosťou od 01.05.2018, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/46/2018-153 zo dňa 17.01.2019 (č.l. 137-140) vyplýva, že odvolací súd potvrdil vyššie citovaný rozsudok súdu prvej inštancie. Tieto rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 01.04.2019.

Z ftc rodných listov maloletých A. I. F. (č.l. 143-144) vyplýva, že ako ich otec je zapísaný obžalovaný a matka je oprávnená na plnenie.

Z trestného oznámenia oprávnenej zo dňa 25.06.2019 (č.l. 1-2) vyplýva, že podáva trestné oznámenie, nakoľko má obžalovaný dlh na nezaplatenom výživnom vo výške 1.090 €, kde je zarátané aj zročné výživné, ktoré taktiež neuhradil. Z dodatku k trestnému oznámeniu zo dňa 17.07.2019 (č.l. 9-11) vyplýva, že obžalovanému vznikol dlh od 01.05.2018 až do podania tohto dodatku vo výške 1.280 €. Oprávnená tiež uviedla, že už jej vyplácajú aj náhradné výživné a má to aj exekútor.

Z ftc poštových poukazov (č.l. 7-8) vyplýva, že obžalovaný uhradil dňa 07.05.2018 sumu 200 €, dňa 11.07.2018 sumu 200 €, dňa 20.09.2018 sumu 200 €, dňa 23.10.2018 sumu 100 €, dňa 17.12.2018 sumu 90 €, dňa 15.01.2019 sumu 90 €, dňa 11.02.2019 sumu 90 €, dňa 15.03.2019 sumu 100 €, dňa 15.04.2019 sumu 100 €.

Zo správ a lustrácii Sociálnej poisťovne (č.l. 59-78) vyplýva, že obžalovaný bol registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne ako SZČO od 01.07.2018 do 30.06.2019, taktiež bol registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa FESTBETON SLOVAKIA, s.r.o. od 07.03.2019 do 08.04.2019 na základe Dohody o pracovnej činnosti. Obžalovaný v období od 01.01.2017 doposiaľ nebol a nie je poberateľom dávok dôchodkového poistenia, nemocenských dávok, dávok úrazového poistenia, dávok v nezamestnanosti a dávok garančného poistenia.

Zo správy zamestnávateľa obžalovaného FESTBETON SLOVAKIA, s.r.o. (č.l. 79-80) vyplýva, že obžalovaný bol prijatý do zamestnania dňa 07.03.2019, pracovný pomer bol ukončený dňa 08.04.2019, pracoval na základe Dohody o pracovnej činnosti na pracovnej pozícii pomocný murár. Nenahlásil žiadne vyživovacie povinnosti, v marci 2019 odpracoval 5 dní a v mesiaci apríl 2019 odpracoval 6 dní. Ukončená bola spolupráca zo strany zamestnávateľa. Pracovné návyky boli zlé, bol nedisciplinovaný, nechodil načas do zamestnania, niektoré dni vôbec ani neprišiel, bez udania dôvodu opustil pracovisko. Mzda mu bola vyplatená v hotovosti. k výplate mal spolu 93,53 € (51,96 € marec 2019 a 41,57 € apríl 2019).

Zo správ Okresného úradu Topoľčany, odboru živnostenského podnikania (č.l. 81-98) vyplýva, že obžalovaný je v živnostenskom registri evidovaný ako podnikateľský subjekt - fyzická osoba a bolo mu vydané dňa 26.01.2016 Osvedčenie o živnostenskom oprávnení na vykonávanie živnosti „Prípravné práce k realizácii stavby“ s dátumom vzniku živnostenského oprávnenia od 27.01.2016.

Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Topoľčany, oddelenia služieb pre občana (č.l. 99-106) vyplýva, že obžalovaný bol naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 29.07.2013 do 13.10.2014. V období od 01.01.2017 doposiaľ nepoberal žiadne dávky a príspevky. Od 01.03.2019 za obžalovaného vypláca ÚPSVaR Partizánske náhradné výživné, od 01.05.2019 vo výške 85 € mesačne oprávnenej na plnenie na maloletú F.. Od 01.03.2019 za obžalovaného vypláca ÚPSVaR Partizánske náhradné výživné, od 01.05.2019 vo výške 65 € mesačne oprávnenej na plnenie na maloletého A..

Z daňového priznania k dani z príjmov FO za zdaňovacie obdobie 2018 obžalovaného (č.l. 109-117) vyplýva, že obžalovaný dosiahol príjmy vo výške 2.700 € a mal výdavky vo výške 1.620 €. Zo správy Daňového úradu Trenčín, pobočka Partizánske (č.l. 118) vyplýva, že obžalovaný nepodal daňové priznanie k dani z príjmov FO za zdaňovacie obdobie 2019.

Zo správy Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu Topoľčany s prílohami (č.l. 120-122) vyplýva, že obžalovaný je držiteľom a vlastníkom motorového vozidla, a to ŠKODA OCTAVIA s EČV H., na ktoré sú vedené exekútorské blokácie.

Zo správy Úradu geodézie, kartografie a katastra SR (č.l. 124) vyplýva, že obžalovaný nie je vedený ako vlastník nehnuteľností na území SR.

Zo správy Súdneho exekútora JUDr. Jozefa Matejova, Exekútorský úrad Partizánske (č.l. 125-126) vyplýva, že obžalovaný uhradil priamo oprávnenej na plnenie okrem iných súm dňa 07.05.2018 sumu 200 €, dňa 11.07.2018 sumu 200 €, dňa 20.09.2018 sumu 200 €, dňa 23.10.2018 sumu 100 €, dňa 19.12.2018 sumu 90 €, dňa 17.01.2019 sumu 90 €, dňa 13.02.2019 sumu 90 €, dňa 15.03.2019 sumu 100 € a dňa 15.04.2019 sumu 100 €. Exekúcia naďalej prebieha.

Zo správ Centrálného depozitára cenných papierov SR (č.l. 127-128) vyplýva, že obžalovaný nemá a nemal zriadený účet majiteľa cenných papierov a tiež nebol a nie je registrovaný ako akcionár listinných akcií na meno.

Zo správy Základnej školy v Klátovej Novej Vsi (č.l. 141) vyplýva, že maloletý A. bol v školskom roku 2018/2019 žiakom 1. ročníka danej školy.

Z rozhodnutia Základnej školy s materskou školou Veľká okružná v Partizánskom (č.l. 142) vyplýva, že maloletá F. bola prijatá do špeciálnej triedy danej školy na predprimárne vzdelávanie od 03.12.2018 na poldennú výchovu a vzdelávanie.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je rozvedený, živnostník, má tri maloleté deti. Z lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že obžalovaný bol doteraz sedemkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky (na úseku dopravy, proti občianskemu spolunažívaniu, proti majetku, porušenie zákazu fajčenia, prechádzanie cez koľajisko mimo určeného priestoru priechodu). Z odpisu z registra trestov obžalovaného súd zistil, že doposiaľ bol trikrát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, prvé dve odsúdenia má zahladené. Naposledy bol odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 2T/52/2016 zo dňa 24.08.2016, právoplatným dňa 24.08.2016 za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený dňa 16.11.2016 rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/294/2016 so skúšobnou dobou na 1 rok; osvedčenie dňa 23.02.2018. Zároveň mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaný spáchal skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že sa cíti byť vinným zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu a svoje konanie oľutoval a i pri svojom výsluchu potvrdil, že si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom. Z jeho výpovede tiež vyplynulo, že má živnosť, z ktorej má nepravidelné príjmy, neurobí viacej ako 600-700 € mesačne a má tri vyživovacie povinnosti. Vina obžalovaného je okrem jeho vlastného priznania preukázaná aj výpoveďou oprávnenej na plnenie D. E. (matky maloletých detí), ktorá uviedla, že obžalovaný si od podaného trestného oznámenia až doposiaľ neplní riadne vyživovaciu povinnosť, s výnimkou platieb, ktoré boli uvedené v skutkovej vete obžaloby, ku ktorým doložila aj ústrižky (dňa 07.05.2018 sumu 200 €, dňa 11.07.2018 sumu 200 €, dňa 20.09.2018 sumu 200 €, dňa 23.10.2018 sumu 100 €, dňa 17.12.2018 sumu 90 €, dňa 15.01.2019 sumu 90 €, dňa 11.02.2019 sumu 90 €, dňa 15.03.2019 sumu 100 €, dňa 15.04.2019 sumu 100 €). Deti núdzou netrpeli, ani to nemalo trvalo nepriaznivé následky. Vina obžalovaného je preukázaná tiež z ďalších listinných dôkazov, pričom zo správ a potvrdení zo Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný bol v rozhodnom období registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne ako SZČO od 01.07.2018 do 30.06.2019, taktiež bol registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa FESTBETON SLOVAKIA, s.r.o. od 07.03.2019 do 08.04.2019 na základe Dohody o pracovnej činnosti a v období od 01.01.2017 doposiaľ nebol poberateľom dávok dôchodkového poistenia, nemocenských dávok, dávok úrazového poistenia, dávok v nezamestnanosti a dávok garančného poistenia. Taktiež zo správ Okresného úradu Topoľčany, odboru živnostenského podnikania vyplýva, že obžalovaný je v živnostenskom registri evidovaný ako podnikateľský subjekt - fyzická osoba a bolo mu vydané dňa 26.01.2016 Osvedčenie o živnostenskom oprávnení na vykonávanie živnosti „Prípravné práce k realizácii stavby“ s dátumom vzniku živnostenského oprávnenia od 27.01.2016. Súd tiež poukazuje na správu zamestnávateľa obžalovaného FESTBETON SLOVAKIA, s.r.o., kde sa okrem iného uvádza, že obžalovaný bol prijatý do zamestnania dňa 07.03.2019, pracovný pomer bol ukončený dňa 08.04.2019, pracoval na základe Dohody o pracovnej činnosti na pracovnej pozícii pomocný murár, pričom spolupráca bola ukončená zo strany zamestnávateľa, nakoľko jeho pracovné návyky boli zlé, bol nedisciplinovaný, nechodil načas do zamestnania, niektoré dni vôbec ani neprišiel, bez udania dôvodu opustil pracovisko. Taktiež zo správ od ÚPSVaR Topoľčany vyplynulo, že obžalovaný bol naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie v období od 29.07.2013 do 13.10.2014. V období od 01.01.2017 doposiaľ nepoberal žiadne dávky

a príspevky. Z daňového priznania k dani z príjmov FO za zdaňovacie obdobie 2018 obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný dosiahol za rok 2018 príjmy vo výške 2.700 € a mal výdavky vo výške 1.620 €. Ďalej z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1P/47/2016-42 zo dňa 27.06.2016, právoplatným dňa 28.07.2016 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu maloletého A. sumou 30 € mesačne a na maloletú F. sumou 40 € mesačne s účinnosťou od 01.05.2016 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2P/41/2018-100 zo dňa 11.07.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/46/2018-153 zo dňa 17.01.2019 bola obžalovanému zvýšená vyživovacia povinnosť na maloletého A. zo sumy 30 € mesačne na sumu 65 € mesačne a na maloletú F.Á. zo sumy 40 € mesačne na sumu 85 € mesačne s účinnosťou od 01.05.2018, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za preukázané, že obžalovaný sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom, pretože ho páchal po dlhší čas, keďže si vyživovaciu povinnosť neplní riadne od 01.05.2018 až do rozhodnutia súdu prvej inštancie (16.09.2021), čo je doba viac ako troch rokov, s výnimkou mesiacov, za ktoré výživné zaplatil tak, ako je to popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, ktoré korešponduje aj s výsledkami vykonaného dokazovania. Za toto popísané obdobie ostal obžalovaný dlhovať na výživnom na maloletého A. a maloletú F. oprávnenej na plnenie sumu vo výške 4.300 € (rok 2018: 8 mesiacov (máj až december) x 70 € (30 € mal. A. a 40 € mal. F.) = 560 €; rok 2019: 3 mesiace (január až marec) x 70 € = 210 € + 9 mesiacov (apríl až december) x 150 € (65 € mal. A. a 85 € mal. F.) = 1.350 €; rok 2020: 12 mesiacov x 150 € = 1.800 €; rok 2021: 9 mesiacov (január až september) x 150 € = 1.050 €, teda celková suma je 5270 € - suma 970 €, ktorú obžalovaný zaplatil na výživu maloletých). Súd konanie obžalovaného posúdil z hľadiska právnej kvalifikácie ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b/ Trestného konania, nakoľko obžalovaný predmetný skutok spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho páchal po dlhší čas, čím došlo k zmene právnej kvalifikácie oproti obžalobe, pričom o skutočnosti prísnejšieho posúdenia skutku oproti obžalobe bol obžalovaný zo strany súdu riadne upovedomený v zmysle § 284 ods. 2 Trestného poriadku ešte pred tým, než vyhlásil dokazovanie za skončené, pričom obžalovaný túto skutočnosť vzal na vedomie na hlavnom pojednávaní dňa 11.08.2021. Z hľadiska zavinenia ide o úmyselný trestný čin, nakoľko z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že obžalovaný sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje maloleté deti.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Súd prihliadol tiež na to, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona ako aj § 38 Trestného zákona pričom u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu žalovaného skutku a svoj čin úprimne oľutoval) a jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona (bol už v minulosti odsúdený). Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd vychádzal z trestnej sadzby 1 rok až 5 rokov. Vzhľadom na osobu páchatel'a a na možnosti jeho nápravy, ako aj na povahu a následok spáchaného trestného činu dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu a na naplnenie jeho represívnej zložky ako i individuálnej, či generálnej prevencie a tiež zložky výchovnej bude postačujúci aj trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom a s určením dostatočne dlhej skúšobnej doby vo výmere 24 mesiacov za súčasného uloženia primeranej povinnosti v zmysle § 50 ods. 2 Trestného zákona, aby obžalovaný v skúšobnej dobe nahradil dlžné výživné. V danom prípade mal súd za to, že i podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia dostatočne dlhej skúšobnej doby a povinnosti nahradiť dlžné výživné je postačujúci na nápravu páchatel'a a jeho prevýchovu, pričom pri jeho ukladaní súd zohľadnil skutočnosť, že sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal a svoje konanie oľutoval a urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré však súd s ohľadom na charakter trestnej činnosti (zanedbanie povinnej výživy) a okolnosť, že zavinené obdobie nebolo uzavreté, neprijal. Súd pri ukladaní trestu prihliadol i na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, keď tento bol doteraz trikrát súdom trestaný, a to v jednom prípade i nepodmieneným trestom odňatia slobody, pričom prvé dve odsúdenia má zahladené. Súd tiež zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný bol až do súčasnosti sedemkrát postihnutý v priestupkovom konaní za rôzne priestupky. Súd zohľadnil tiež okolnosť, že obžalovaný má okrem

maloletých A. I. F. ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ktoré vyživovacie povinnosti si bude môcť lepšie plniť pobytom na slobode. Za týchto okolností je podľa názoru súdu dostatočne osvedčené, že účel trestu je možné zabezpečiť aj podmieneným trestom odňatia slobody.

Súd zároveň obžalovanému uložil primeranú povinnosť v zmysle § 50 ods. 2 Trestného zákona, aby oprávnenej na plnenie počas skúšobnej doby zaplatil zameškané výživné vo výške 4.300 € na podporu dosiahnutia účelu trestu a aby bola zo strany obžalovaného jeho vyživovacia povinnosť, ktorú si riadne neplnil, dodatočne splnená. V opačnom prípade bude nad ním visieť hrozba premeny podmieneného trestu na trest nepodmienečný s poukazom na § 50 ods. 4 Trestného zákona.

Oprávnená na plnenie si v predmetnom konaní uplatnila nárok na náhradu škody z titulu neuhradeného výživného obžalovaným. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že nárok na výživné nevznikol ako dôsledok protiprávneho konania obžalovaného, ale vznikol priamo na základe zákona (Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov) a aj keď oprávnená na plnenie má zachované všetky ostatné práva v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku (právo navrhnúť vykonanie dôkazu, nazeráť do spisu, zúčastniť sa hlavného pojednávania, právo záverečnej reči atď.), právo na uplatnenie nároku na náhradu škody v trestnom konaní v zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku jej nepatrí. Preto súd o uplatnenom nároku na náhradu škody oprávnenu na plnenie nerozhodoval.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).